

stillet Forlangende om den trængendes Modtagelse, og hvor denne er bleven opholdt ved Forsørgelseskommunens Undblæelse af at spare i rette Tid, efter Omstændighederne tilpligtes at erstatte den Kommune, fra hvem Andragendet er kommet, dens Udgifter med disses fulde Beløb for det Tidsrum, hvori Hjemsendelsen saaledes er bleven opholdt.

Bliver Svaret benægtende, paahviler det den sidstnævnte Kommune ufortøbet at foretage de videre fornødne Skridt til den erstatningspligtige Kommunes Udfindelse og Omkostningernes Erstatning.

§ 48.

§ det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket en Understøttelse er ydet, bliver Regning over de medgaaede Omkostninger at tilstille den erstatningspligtige Kommune, for saa vidt denne til den Tid har kunnet udfindes, og Omkostningerne have kunnet opgøres. Tilfidsættelse af denne Forskrift har Tabet af Fordringen paa Omkostningernes Erstatning til Følge, og skal saa vel i dette som i de i §§ 43, 46 og 47 omhandlede Tilfælde vedkommende Fattigbestyrelse eller de af dens Medlemmer, hvem det Kommunen paaførte Tab særlig maa tilregnes, holde den stadesløs derfor.

Paa Regningen blive de enkelte Udgifter saa vidt mulig hver især at angive, medmindre den trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus eller en anden Anstalt, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan lægges til Grund for Erstatningskravet.

§ 49.

Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kapitel I) ere pligtige til at forsørge den, der udenfor sit Forsørgelsehjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog den Kommune, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til den Kommune, hvori han er forsørgelsesberettiget, og denne vil derefter have at søge Erstatning hos vedkommende.

§ 50.

Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes Bevis for de faktiskste Omstændigheder, hvorpaa Afgørelsen af Spørgsmaalet om en trængendes Forsørgelsessted beror, bliver den paagjældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt samt saa fuldstændigt og nøjagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken i øvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud.

§ 51.

Opholds- og Forsørgelseskommunen have lige Adgang til at fordrø den, der modtager Fattigunderstøttelse, hjemsendt til denne.

For enligt stillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slægtninge som Forældre, Børn, Søstende eller med lige saa nær besvogrede, saavel som for Ublændinge og for tilreisende samt for Personer, der i Løbet af det sidste Aar have været straffede for Løsgængereri eller Betleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage saadan Fattigunderstøttelse.